

عنوان مقاله:

تعریف مفهوم پایداری و کاربرد آن در پروژه های مسکونی

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی الگوی معماری و شهرسازی اسلامی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مهسا یوسف زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نطنز

علی اکبری - دکتری معماری و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام خمینی (ره) شهرری

خلاصه مقاله:

این پژوهش باهدف پایداری مسکونی است در راستای نبود توجه کافی در این آپارتمانها به اصول اقلیمی، شهری مشکلاتی در طراحی که عبارتند از: کمبود نور کافی، جریان هوا، دید بصری نامناسب، و توجه نکردن به استفاده از مصالح مناسب باعث مصرف بی رویه انرژی های فسیلی و تجدید ناپذیر است. پایداری اجتماعی در مسکن، به تشکیل اجتماعی می اندیشد که به پایداری خودش کمک کند. این مهم با برطرف شدن نیازهای فیزیکی و روانی انسان بدست می آید. در این پژوهش نقش، معیارها و چگونگی افزایش پایداری اجتماعی با توجه به علم روانشناسی محیطی در مجتمهای زیستی، جهت طراحی مجتمع های مسکونی با امنیت، هویت و آسایش و دارای مرادوات اجتماعی، مورد کنکاش قرار خواهد گرفت تا به مدد آن و همچنین آگاهی یافتن از نیازهای استفاده کنندگان مجتمع مسکونی مورد نظر برای طراحی مجدد آن، اصول و معیارهای طراحی برای ایجاد یک مجموعه مسکونی پایدار بدست آید. تحلیل رابطه بین رضایت از محیط مسکونی و ایجاد تعامل اجتماعی شناخت تاثیر فضای باز مجتمع مسکونی رفتار ساکنان و برقراری تعامل اجتماعی درانان شناخت عوامل رضایتمندی از محیط مسکونی (مانند حس امنیت، زیبایی، تعامل = اجتماعی، وادراک محیط) لزوم توجه به بافت مسکونی واحداث مجتمع مسکونی با تراکم کم تا متوسط در جهت رضایتمندی ساکنین در محیط های شهری

کلمات کلیدی:

پایداری اجتماعی، مجموعه = مسکونی، معماری پایدار، روانشناسی محیط، مجموعه مسکونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/688199>

